

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/367/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113209639
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8113209639.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Moniky Juskovej v právnej veci žalobkyne T. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E.. A. 2, XXX XX N. N., právne zast. JUDr. Petrom Rakom, advokátom so sídlom Masarykova 13, 080 01 Prešov, proti žalovanému Q. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. N. XX, okres K., právne zast. JUDr. Evou Hudákovou, advokátkou so sídlom Dlhý rad 17, 085 01 Bardejov, o zaplatenie 4.540,70 eura s prísl. takto o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9C 118/2013-102 z 02.07.2015 jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok so spresnením dátumu narodenia žalovaného 07.01.1981.

Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 169,40 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov (v ďalšom aj len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobkyňi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v prospech jeho právnej zástupkyne JUDr. Evy Hudákovovej vo výške 948,09 eura pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 676,09 eura a iných trov vo výške 272,- eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa sa žalobou súdu doručenu 03.04.2013 domáhala voči žalovanému zaplatenia sumy 4.540,70 eura z titulu vád a z titulu zľavy z kúpnej ceny vozidla, ktoré kúpila ako ojazdené motorové vozidlo Škoda Octavia Combi 2.0 TDi, rok výroby 2005 dňa 14.03.2012. Na vozidle sa následne prejavili vady, ktoré pri odovzdaní vozidla neboli deklarované. Za odstránenie vád zaplatila 2950,70 eura. Žalobkyňa si uplatnila aj zľavu vo výške 20 % z kúpnej ceny motorového vozidla (7.950,- eur), a to vo výške 1.590,- eur.

Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa za zistené, že žalobkyňa svoj nárok odvodzuje od kúpnej zmluvy č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej mal byť predaj motorového vozidla Škoda Octavia za sumu 7.950,- eur žalobkyňi ako kupujúcej, pričom predávajúci (žalovaný) mal byť zastúpený sprostredkovateľom MOTORCARS PLUS, s.r.o. Predávajúci je v kúpnej zmluve uvedený ako Q. E., nar. XX.XX.XXXX. Ako predávajúci je na kúpnej zmluve podpísaný MOTORCARS PLUS, s.r.o., táto spoločnosť je ako predávajúci podpísaná aj na protokole o odovzdaní a prevzatí vozidla s príslušenstvom v kúpnej zmluve č. XXXXXXXXXX.

Žalobkyňa výzvou na odstránenie vád vozidla a úhradu doteraz vynaložených nákladov zo dňa 25.07.2012 upozornila žalovaného na vady vozidla žiadajúc o úhradu vynaložených nákladov. Obsahom listu žalobkyne žalovanému zo dňa 28.01.2013 bolo aj odstúpenie od kúpnej zmluvy pre vady vozidla.

Z výsluchu žalobkyne mal súd za zistené, že čo sa týka samotného predaja a kúpy sporného vozidla, nemala o tom v podstate žiadne informácie. Vozidlo bolo kupované pre jej syna, ktorý bol v tom čase v zahraničí, podpísala kúpnu zmluvu, s ktorou prišla z leasingovej spoločnosti synova známa. Vozidlo reálne neprevzala, žalovanému kúpnu cenu nevyplatila. Vyplatiť ju mala pravdepodobne synova manželka. Tvrdenie žalobkyne o vyplatení kúpnej ceny potvrdil aj syn žalobkyne, ktorý uviedol, že bol to on, kto reagoval na inzerát žalovaného a prejavil záujem o kúpu jeho vozidla. V tom čase sa zdržiaval v zahraničí, potreboval na kúpu vozidla zabezpečiť z leasingovej spoločnosti prostriedky. Vedel, že poskytnutie finančných prostriedkov na jeho matku nebude problém, preto „papierovo“ všetko znelo na jeho matku, vozidlo ale kupoval on.

Žalovaný tvrdenia syna žalobkyne, Z. E., o procese jednaní o uzavretí kúpnej zmluvy potvrdil. Uviedol, že celý čas konal s p. E., ktorý mal zabezpečiť aj mechanika na prezretie vozidla pričom kúpnu cenu vozidla zaplatila jeho manželka. Kúpnu zmluvu týkajúcu sa vozidla nepodpisoval, k podpisu nikdy MOTORCARS PLUS, s.r.o. nespĺnomocnil, čo potvrdil konateľ tejto spoločnosti, ako aj jej zamestnanec. Tieto tvrdenia potvrdila taktiež svedkyňa L., pracujúca pre spoločnosť Quatro Car.

Súd prvého stupňa na základe zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žalobu bolo nutné zamietnuť z dôvodu nedostatku vecnej aktívnej legitímácie na strane žalobkyne, ktorá vo vzťahu k žalovanému nemala postavenie kupujúceho, ako aj z dôvodu nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovaného, ktorý vo vzťahu k žalobkyni nemal postavenie predávajúceho. Spoločnosť MOTORCARS PLUS, s.r.o., ktorá mala zastupovať žalovaného pri právnom úkone uzatvorenia kúpnej zmluvy nemala na to od žalovaného plnomocenstvo. Bez platne udeleného plnomocenstva jej konanie žalovaného podľa názoru súdu prvého stupňa nezaväzuje. Pri predaji vozidla žalovaný nevystupoval ako predávajúci, a žalobkyňa ako tvrdená kupujúca si nemôže uplatňovať vady vozidla voči nemu. Súd prvého stupňa uviedol taktiež, že kúpna zmluva javí sa ako neplatná, keďže z dokazovania vyplynulo, že jej cieľom bolo získanie finančných prostriedkov na kúpu vozidla p. E. prostredníctvom svojej matky, žalobkyne.

Súd prvého stupňa v rozhodnutí citoval ust. § 588, § 596, § 597 ods. 1, § 599 ods. 1, § 32 ods. 1 a § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal súd prvého stupňa z ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa. Uviedla, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je arbitrárne a nepreskúmateľné. Súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodných skutočností. Na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa žalobkyne kúpna zmluva medzi ňou a žalovaným jednoznačne bola uzatvorená. Žalovaný jej motorové vozidlo odovzdal, dostal za vozidlo finančné prostriedky. Svedčí o tom fakt, že motorové vozidlo je evidované na jej meno, v osvedčení o evidencii motorového vozidla je uvedená ako vlastníčka a držiteľka motorového vozidla od 21.03.2012 teda od kúpy vozidla. Žalovaný mal jednoznačne vedomosť o tom, že kupujúcou vozidla bola ona, vozidlo bude používať jej syn, tiež mal vedomosť o tom, že financované bude na základe Quatro pôžičky, pôžičky prostredníctvom sprostredkovateľa MOTORCARS PLUS. Bol u nej aj doma s priateľkou, ktorá s ňou uzatvárala povinné zmluvné poistenie na motorové vozidlo. Žalovaný nikdy jej vlastníctvo nespochybnil, nespochybnil ho ani nikto iný, je majiteľkou a držiteľkou motorového vozidla, evidovanou v evidencii motorových vozidiel vedenej políciou Slovenskej republiky. Polícia vlastnícke právo k motorovému vozidlu nezapíše len tak hocijakej osobe. Žalobkyňa poukázala na to, že súd prvého stupňa okrem skúmania platnosti písomnej zmluvy nevykonal žiadne dokazovanie, odňal jej možnosť konať pred súdom nakoľko sa nemohla vyjadriť k dôkazom, k svedeckým výpovediam svedkov G. Z., Q. N. a G. L..

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že odvolanie považuje za účelové. So žalobkyňou vo veci vôbec nekonal, celý čas konal so synom žalobkyne a s manželkou syna žalobkyne. Žalobkyňa v podstate nemala žiadnu informáciu o kúpe vozidla, nejednala s ním, nikdy s ním neuzatvorila kúpnu zmluvu, on nikdy nepoveril žiadnu spoločnosť ani fyzickú osobu na realizáciu predaja motorového vozidla. Aj v tzv. kúpnej zmluve zo 14.03.2012 je nesprávne uvedené meno Q. E., pričom on sa volá Q. E., nesprávne je uvedený jeho dátum narodenia 07.10.1981, on sa narodil 07.01.1981. Žalobkyňa žiadny vzťah k nemu nemala, nebola kupujúcou vozidla a nemohla si teda voči nemu uplatňovať žiadne

nároky. Proces považuje za umelo vykonštruovaný, zrejme v snahe získať finančné prostriedky od neho. Žalovaný si uplatnil trovy odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 169,40 eura.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) preskúmal odvolaním napadnutým rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O.s.p. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku zverejnil na úradnej tabuli súdu dňa 10.02.2016 (§ 211 ods. 2, § 156 ods. 3 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalobkyne dôvodným nebolo.

Súd prvého stupňa vo veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych záveroch nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje stotožňujúc sa s dôvodom, pre ktoré bola žaloba zamietnutá.

K odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd na doplnenie správneho záveru súdu prvého stupňa konštatuje:

Dôvodom, pre ktorý súd prvého stupňa žalobu zamietol bola absencia aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne vo vzťahu k nároku, ktorý sa stal predmetom konania na základe jej žalobného návrhu.

Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu, aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Aktívnu legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať (z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010).

Vychádzajúc z uvedeného názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje, bol správny postup súdu prvého stupňa pokiaľ sa primárne zaoberal tým, či žalobkyňa bola v konaní tou, ktorá je aktívne vecne legitimovaná k uplatneniu nároku, ktorý bol predmetom konania. Zákonnosť tohto postupu vyplýva aj z jednej zo zásad, ktorou je občianske súdne konanie ovládané, zásady hospodárnosti konania. Je logické to, že súd nebude vykonávať dokazovanie smerujúce k zisteniu relevancie skutkových tvrdení, ktoré sú dôvodom žaloby ak osoba, ktorá nárok na súde uplatní, nie je osobou aktívne vecne legitimovanou.

Z vykonaného dokazovania, z výsluchu žalobkyne a osobitne z výsluchu svedka Z. E., syna žalobkyne vyplynulo, že kupujúcim motorového vozidla bol syn žalobkyne Z. E.. Žalobkyňa bola do celej transakcie zapojená z toho dôvodu, že bola osobou, s ktorou mohla byť uzatvorená zmluva, na základe ktorej boli získané finančné prostriedky na kúpu sporného vozidla. Získané finančné prostriedky ako kúpnu cenu odovzdala žalovanému manželka Z. E.. V tejto súvislosti nie je podstatné, že v evidencii držiteľov motorových vozidiel zapísaná je žalobkyňa. Záznam o držiteľoch motorových vozidiel má evidenčný charakter. Pri takto zistených podstatných skutkových zisteniach nebolo ani osobitne dôležité zaoberať sa obsahovými náležitosťami kúpnej zmluvy v tom zmysle, kto je na zmluve podpísaný. Pre právny úkon, ktorým je kúpna zmluva o predaji hnutelnej veci, nevyžaduje sa písomná forma, platná je aj kúpna zmluva uzatvorená v inej ako písomnej forme, pokiaľ obsahuje náležitosti vyplývajúce z ust. § 588 Občianskeho zákonníka.

Čo sa týka odvolacej námietky spočívajúcej v tom, že súd prvého stupňa okrem skúmania platnosti zmluvy nevykonal žiadne iné dokazovanie v predmetnej veci je potrebné uviesť, že pri zistení absencie aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne nebolo potrebné vykonávať žiadne ďalšie dokazovanie, okrem dokazovania tejto podstatnej okolnosti.

Rovnako nie dôvodnou je námietka žalobkyne v tom, že súd jej mal odhňať možnosť konať pred súdom tým, že nemala možnosť vyjadriť sa k dôkazom, svedeckým výpovediam svedkov Z. N. a L.. Títo svedkovia boli súdom vypočúvaní na pojednávaní dňa 02.07.2015. Ako vyplýva zo zápisnice o tomto

pojednávani, ktorá je verejnou listinou, žalobkyňa bola na pojednávaní prítomná, prítomná bola aj osoba právne ju zastupujúca, pričom po výsluchu týchto svedkov právna zástupkyňa nemala žiadne otázky (č.l. 99 spisu).

Správnemu rozhodnutiu súdu vo veci samej zodpovedá aj výrok o trovách konania. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa postupom podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V záhlaví rozsudku je nesprávne uvedený dátum narodenia žalovaného. Preto odvolací súd spresnil dátum narodenia žalovaného, ktorý je správne dňa 07.01.1981 a nie 07.10.1981, ako nesprávne uviedol súd prvého stupňa (§ 164 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa nebola v odvolacom konaní úspešná, nemá preto právo na náhradu trov konania, napokon túto náhradu si ani neuplatnila. Žalovaný mal v konaní plný úspech, má preto právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania, ktoré mu vznikli. Žalovaný žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne, tento úkon právnej služby hodnotil odvolací súd ako účelný. Jeho výšku kvantifikoval v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z.z., keď hodnota tohto úkonu vrátane režijného paušálu predstavovala čiastku 169,40 eura, zaplatenie náhrady trov odvolacieho konania uložil preto súd žalobkyni v lehote a s miestom plnenia ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.